

NILS-ERIK NORSKER H
MADS MARSTRAND-JØRGENSEN H
PETER TAUBY SØRENSEN H
ANDERS AAGAARD H
HENRIK KARL NIELSEN H
CHARLOTTE GYNDE L

Vort j.nr.: HKN-635890

København, 21. januar 2011

Sagsøgers Processkrift

Københavns Byret
Sag BS 38A-4743/2009

Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 29, 1. th.
9000 Aalborg

mod

Domstolsstyrelsen
Store Kongensgade 1-3
1264 København K

Københavns Byret (byretsdommer Stausbøll) vurderede på retsmødet den 8. januar 2010, at sagsøger ikke er i stand til at gennemføre nærværende sag som selvmøder trods muligheden for at anvende retsplejelovens § 339, stk. 4. Retten valgte at trodse justitsministerens og retsplejerådets indstilling til underretterne om at vise tilbageholdenhed, jfr. bemærkningerne til lovforslaget til de nugældende bestemmelser i retsplejeloven om advokatpålæg.

Det er sagsøgers opfattelse, at advokatpålægget reelt forhindrer en realitetsbehandling af de nedlagte påstande. Sagsøger har meddelt undertegnede, at han på denne baggrund ikke finder, at Københavns

BANK: NORDEA 2191 5368252974
IBAN DK37 2000 5368 252 974
SWIFT/BIC NDEADKKK

NORSKER & CO ADVOKATER
LANDEMÆRKET 10
DK 1119 KØBENHAVN K
T: +45 3343 3100
F: +45 3313 3838
MAIL@NORSKER.EU
W: NORSKER.EU

Byret opfylder kravet i EMRK art. 6 om en objektivt upartisk domstol. Advokatpålægget er således slet ikke blevet ledsaget af grunde – heller ikke da det blev fastholdt på sidste telefonmøde.

Domstolsstyrelsen er ressortmyndighed for domstolene. Nærværende sag vedrører en pådømmelse af en række tilfælde, hvor sagsøger er af den opfattelse, at domstolene har begået formelle fejl ved behandlingen af tvister, som sagsøger har været involveret i vedrørende den af ham personligt drevne virksomhed, Laserdisken. Sagsøger har meddelt undertegnede, at han er af den opfattelse, at der reelt er identitet mellem sagsøgte (som ressortmyndighed) og den dømmende ret.

Spørgsmålet om rettens habilitet i forhold til EMRK art. 6 er afgjort af retten, der den 15. november 2010 fandt, at der ikke forelå inhabilitet.

Da jeg alene er instrueret i at bistå sagsøger i forbindelse med spørgsmålet om advokatpålæggets ophævelse og spørgsmålet om rettens habilitet, vil sagsøger i den videre sagsforberedelse være uden repræsentation af advokat.

Sagen er af et omfang, der ville nødvendiggøre afsættelse af meget betydelige ressourcer til udgifter til advokat – alene for at sætte sig ind i sagens materie. Hertil kommer, at der åbenlyst er tale om en sag, som landets advokater næppe entusiastisk har ønske om at påtage sig. En fastholdelse af advokatpålægget vil derfor i realiteten være ensbetydende med, at sagen ikke kan gennemføres.

På anmodning af min klient har jeg på ny foretaget en vurdering af advokatpålægget. Det er min vurdering, at en fastholdelse af advokatpålægget – i hvert fald i den konkrete situation – udgør en krænkelse af sagsøgers rettigheder under EMRK art. 6, idet han dels ikke kan vælge selv at føre sin sag uden advokat, som han ønsker, og dels ikke er i stand til at gennemføre sagen, dersom advokatpålægget fastholdes. Jeg beder i den forbindelse retten om at forholde sig til flg:

1. Advokatpålægget blev meddelt min klient den 8. januar 2010, uden at den dommer, der dengang beklædte retten, Stausbøll, forinden havde talt med sagsøger og derfor ikke havde kunnet være i stand til at vurdere sagsøgers evne til at forklare sig. Det bemærkes, at retsplejelovens mulighed for at anvende advokatpålæg er begrundet i visse selvmøderes manglende evne til at forklare sig, og at det af den grund ikke er muligt at gennemføre sagen på en forsvarlig måde.
2. Advokatpålægget blev meddelt sagsøger, uden at han fik nogen mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger til advokatpålægget.
3. Advokatpålægget blev meddelt sagsøger, uden at retten havde gjort forsøg på at gennemføre sagen ved hjælp af den vejledning, retten er forpligtet til at yde til selvmødere jfr. retsplejelovens § 339, stk. 4.
4. Advokatpålægget er begrundet af karakteren af stævningen og indholdet af påstandene, hvilket *ikke* er blandt de begrundelser, lovgiver har anført som forhold, der kan begrunde advokatpålæg.
5. Retten undlod at forholde sig til det faktum, at sagsøger både har et godt juridisk kendskab og et stort erfaringsgrundlag. Sagsøger påbegyndte jurastudier for over 25 år siden på Aalborg Universitetscenter. Han har som selvmøder gennem 19 år gennemført et stort antal retssager, herunder blandt andet 2 sager ved EF-domstolen, 2 sager ved Højesteret samt et antal sager ved Østre Landsret, Vestre Landsret, Københavns Byret og Retten i Aalborg.

6. Retten undlod at iagttage, at Højesteret mindre end et år tidligere havde afvist Kammeradvokatens anmodning om at meddele sagsøger et advokatpålæg, fordi betingelserne ikke var opfyldt.

Advokatpålæggets fastholdelse den 16. juli 2010:

Retten bedes tage stilling til, om en fastholdelse af advokatpålægget er nødvendigt på baggrund af følgende:

1. Sagsøger har opfyldt kravet fra den dommer, der dengang beklædte retten om, at en advokat, nemlig undertegnede, fremsender et processkrift til retten med angivelse af de påstande, der ifølge mig kan tages under påkendelse i forbindelse med den anlagte sag.
2. Retten er bekendt med, at jeg har vejledt sagsøger i forbindelse med stævningens udformning, og at jeg har redegjort for nødvendigheden af det usædvanlige antal påstande, og at jeg som advokat for sagsøger har godkendt påstandenes ordlyd. Sagsøger kan således ikke med rette lastes for, at retten har et problem med sagens påstande.
3. Retten er bekendt med, at jeg som advokat har dokumenteret, at både landsretten og Højesteret har afvist, at der er noget til hinder for, at retten påkender påstande, der også har karakter af anbringender.
4. Retten er bekendt med, at det ikke er muligt for sagsøger at finde et advokatfirma, der vil føre sagen mod Domstolsstyrelsen. Sagsøgers faste advokat siden 1987, advokatfirmaet Hjulmand & Kaptain, har angivet risikoen for, at det vil skade advokatfirmaet at tage en sådan sag. Mit eget advokatfirma ønsker ikke at påtage sig sagen, og jeg er informeret om, at min klient forgæves har henvendt sig til andre advokatfirmaer.
5. Retten er bekendt med, at et advokatpålæg til en sag af den karakter vil være forbundet med så store omkostninger for sagsøger, at det vil være umuligt for sagsøger at afholde de omkostninger, et advokatpålæg medfører, selvom det skulle lykkes at finde en advokat, der er villig til at føre sagen.
6. Retten er bekendt med, at sagsøger er den *eneste*, der har den nødvendige viden om den anlagte sag til at kunne gennemføre sagen på betryggende vis, idet sagsøger er den eneste, der har et førstehånds kendskab til alle sagens faktiske omstændigheder.
7. Afslutningsvist bemærkes særligt, at advokatpålægget af den dommer, der tidligere beklædte retten, er fastholdt med henvisning til grunde og krav, som senere er opfyldt, hvorfor de angivne grunde ikke under nogen omstændigheder kan anses for at være advokatpålægges *reelle* grunde.

Advokatpålægget er ikke alene unødvendigt og i strid med retsplejelovens ord og ånd, som netop er at sikre en betryggende sagsbehandling. Det har tværtimod den virkning, at det bliver umuligt for sagsøger at gennemføre sagen. Det er derfor sagsøgers opfattelse, at retten har truffet afgørelsen med det motiv at undgå, at der træffes afgørelse i de påstande om sagsbehandlingsfejl, der er nedlagt under sagen og som vedrører sagsbehandling foretaget af retten kolleger i andre retter.

Hvis advokatpålægget ikke revurderes og ophæves, efterlades sagsøger ikke med anden mulighed end at indbringe sagen for Den Europæiske Menneskeretsdomstol med påstand om, at det fastslås, at der er sket en krænkelse af sagsøgers ret til "access to court", jfr. EMRK art. 6. Advokatpålægget vil endvidere krænke sagsøgers rettigheder efter konventions art. 13.

I lyset af det forhold, at sagsøger er i stand til og villig til at repræsentere sig selv i sagen, hvis faktiske og retlige aspekter han er fuldt ud kapabel til at redegøre for, vil pålægget om at antage en advokat i sig selv udgøre en tilsidesættelse af kravet i EMRK art. 6 om "fair trial".

Der henvises i øvrigt til mit processkrift af 21. april 2010 og mit brev retten af 9. maj 2010.

København, den 21. januar 2011
NORSKER & CO

Henrik Karl Nielsen